

Przedmowa

Niniejsza monografia zawiera oryginalną i syntetyczną koncepcję prawa intertemporalnego, ugruntowaną w założeniach filozoficzno- i teoretycznoprawnych poznańsko-szczecińskiej szkoły teorii prawa. Koncepcja ta odnosi się bezpośrednio do prawa cywilnego, niemniej wydaje się, że jej zasięg po odpowiednich uzupełnieniach byłby znacznie szerszy. W jej ramach sformułowano przede wszystkim definicję prawa intertemporalnego, jak również określono sposób (procedurę, „algorytm”) wykładni przepisów intertemporalnych, której przeprowadzenie pozwala na poznanie norm intertemporalnych ustanowionych przez prawodawcę. Praca koncentruje się przy tym właśnie na konstrukcji owej procedury czy algorytmu wykładni przepisów intertemporalnych, której odniesienie do dowolnego przepisu intertemporalnego prawa cywilnego ma ostatecznie odpowiedzieć na pytanie, jakie przepisy prawne (prawa dawnego czy nowego) winny znaleźć zastosowanie dla ustalenia konsekwencji prawnych danego zdarzenia, stanu rzeczy lub zjawiska.

Praca, dla ukazania praktycznej wartości przedstawionej koncepcji, zawiera również jej odniesienia do wybranych cywilnoprawnych problemów intertemporalnych. Odniesienia takie zawierają również cytowane w monografii artykuły, które ukazały się na przestrzeni ostatnich miesięcy.

Okoliczności powyższe pozwalają określić krąg adresatów niniejszej monografii. Są nimi nie tylko teoretycy i dogmatycy prawa cywilnego, lecz także praktycy, którym przedstawiona koncepcja winna pomóc w dokonywaniu uchodzącej za bardzo trudną wykładni przepisów intertemporalnych. Zaproponowane podejście do prawa intertemporalnego wydaje się przy tym na tyle uniwersalne, że być może pracą zainteresowani byłiby również dogmatycy innych niż cywilistyka dyscyplin szczegółowych prawoznawstwa, jak również praktycy podejmujący inne niż cywilistyczne zagadnienia prawne.

Pomoc szeregu osób w pracach nad niniejszą książką była nieoceniona. Szczególną wszakże wdzięczność winien jestem Profesorowi *Adamowi Olejniczakowi*, któremu w tym miejscu najserdeczniej dziękuję.

Poznań, czerwiec 2015 r.

Dr Krzysztof Mularski